

1900-10-23

AFSENDER

Joakim Skovgaard

MODTAGER

Agnete Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Afsendersted:
Napoli

Omtalte personer:
Lorenz Frølich
Johan Mielche
Agnete Skovgaard
Eline Skovgaard
Eskild Skovgaard
Joakim Skovgaard
Johan Thomas Skovgaard
Niels Skovgaard
Niels (Joakims søn) Skovgaard
Signe Skovgaard

Arkivplacering:
Mappe 55 nr. 13

DOKUMENTINDHOLD

Joakim Skovgaard er bange for at få hovedpine af Scirocco-vinden. Han har forsøgt at fange eb gekko til sin søn, Niels Skovgaard. Han tager ud til Posillippo uden for Napoli og mindes nogle gamle motiver fra samme sted - bl.a. et med pinjetræer.

TRANSSKRIFTION

Mappe 55 brev nr. 13

Napoli 23de 10-1900

Kjære Kone! Inden jeg svarer på det kjærkomne brev og kortet jeg fik her i Napoli, vil jeg hilse Dig fra Posillipo. Da vi i går kl. 3. var færdige på museet, satte vi os i en sporvogn ved posthuset og rullede der ud. Mielcke var dog ikke med, da vi havde fået ham i seng forinden, at han kunde hvile ud. Han fik en god portion af Din havresuppe, den han som mel har haft i sin kuffert på rejsen. Nu går sporvognen så langt ud, så jeg kørte forbi vort gamle pensionat, og jeg fandt det derfor ikke. Hvor den sporvogn holder op tager en ny fat, som går helt ud til enden af højden. Husker Du, at der for enden falder højden temmelig brat af mod en slette og at vi har gået langs kysten og frydet os over de meget lange bølger som rullede ind over sandet? Vi nåde dog ikke ned til sletten, kun til at se ud over den mod Procida og Ischia o.s.v. Fra den første sporvogn gik vi til fods. Vejret var desværre ikke klart, det trak sammen til regn. Mine to motiver fandt

-2-

jeg, det med pinjerne og det ud over havet mod vest, men det har Du vist helt glemt.

Da vi satte os i den yderste sporvogn for at komme hjem faldt mørket på og lygterne blev tændte. Rigtig napolitansk var det at se sporvognen fyldes med kvinder, unge og gamle, alle tarveligere og i lyst, med skrig og skrål, for der var ikke tilstrækkelig mange billige pladser tilbage i sporvognen, og på de 1 solds dyrere vilde de ikke. Da de så havde kørt en lille bid, møder de en vogn fuld af ungersvende som tilskråler dem en hilsen, og får et ikke mindre lydeligt og mangfoldigt svar og i samme øjeblik standser [spor]vognen og alle kvindrne ud af den og bag efter vognen med svendene, om de havde betalt, ved jeg ikke. Nogle af kvinderne, derimellem en 12 års med ganske små børn på armen. Hvad giver Du mig, i den hurlumhej. Det havde været mit håb at finde en gecco til Niels på den mur, hvor jeg i sin tid fandt en, men jeg ikke engang fandt muren end sige fangede geccoen. – Tænk! nu finder jeg et halvt færdigt

-3-

brev til Dig fra Pompei, det får nu ligge til dette er afsendt. Denne aften havde jeg ellers tænkt at sende JT. et par ord, men jeg har ingen brevkort. Jeg ved ikke andet end at han har været sød på det sidste. Det er dejligt at høre at Peter og er sød og at han tilsyneladende er kommet frisk hjem fra Nielses. Og så børnenes små bemærkninger. Hvor jeg glæder mig til dem alle. Og hvor Du er flink, alt det Du får udrettet. Det er da også kedeligt med broder Niels, hils ham meget, om Du ser ham. Tak Signe for den pose legetøj, som ikke var [? hans], hun må dog hellere gemme den til mig. Nå nu har I det koldt, vi går og stønder under scirocco. Tak for underretningerne om de sidste udgravninger, beretningerne er dog vist overdrevne, så vidt jeg ved, og jeg får næppe tid til at se dem. Tak J.T. og N. for girafferne. Skulde Eskild mon kunne huske så meget af mig, at han derfor vil være hos Jonathan, den søde dreng. Er Åse nu måske askepot hos Eline? Jeg forstår ikke rigtig hvor vi skal sove, om Du tager vort sovekammer til spisestue, i drengenes sovekammer? Museet her er dog dejligt. Her er ordnet en del om, og især

-4-

vaserne står ikke så godt som før, men her hittes altid noget nyt godt, når man går og titter. Nu vil jeg se at få et par vaser hjem til Dig i min bog, for vi bliver her i alt fald imorgen over, blot jeg ikke får hovedpine, jeg synes det laver lidt sammen, men det er intet under i denne sciroccoluft. Jeg skulde også se at få farver på en [?kontur] efter et pompeiansk billede, så jeg har nok at gøre imorgen. Billedet findes i Jul. Langes store bog.

Det var morsomt at gense originalen til det tæppe Du syede til Onkel og alle de andre ting Du har tegnet her, og de blomster i naturen som blev benyttede til havetæppet. Nu håber jeg Du om et par dage morer Dig godt hos Frølichs, og ikke forkøler Dig. God nat for i aften. Den 24de. Idag har vi søgt dr. Malbrone til Mielce, Du husker den dr. som konsulen anbefalede så stærkt. Han var meget sød og omhyggelig, sagde det var ikke noget videre, og at vi kunde rejse til Rom imorgen. Vi bliver her dog måske imorgen over. Lidt hovedpine har jeg, dog ikke mere end at jeg fik vasen tegnet. Hils nu alle og lev vel, Din mand. Dette skrevet ved frokosten, kogt fisk med olie, kaffe ovenpå og så op til en ny vase.

1

Napoli 23de 10-1900

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 55 Nr. 13

Kjære Nene. Inden jeg svarer på det
 Uopkomne brev og fortæller jeg fik her i Napoli,
 vil jeg lide dig fra Paillips. Da vi går
 til 3. var færdige på museet, stille vi os
 en sporrøgen ved posthuset og rullede der ud.
 Mielche var dog ikke med, da vi havde fået
 ham i seng forinden, at han kunde hvile
 ud. Han fik en god portion af sin haare-
 suppe, den han som regel har haft i sin kuffet
 på rejsen. Nu går sporrøgen så langt
 ud, så jeg kørte forbi vort gamle pensionat,
 og jeg fandt det der for i loka. Hvor den sporrøgen
 holder op tagen en ny fat, som går helt ud
 til enden af højden. Husk Du, at der for
 inden faldet højden temmelig brat af mod en
 slætte og at vi her gik langs kysten og frydede
 os over de meget lange bølger som rullede ind
 over stranden? Vi nåede dog ikke ned til slættan,
 kun til at se ud over den mod Procida og
 Ischia osv. Fra den første sporrøgen gik vi
 til fods. Vejret var duggene ikke klart, det
 trak stammer til regn. Min to motiver fandt

jeg, det med pengene og det ud over
 havet med vist, men det har du vist
 helt glemt. Da vi satte os i den

 yderste sporvogn for at komme hjem fandt
 mørket på og lygterne blev tændte. Rigtig nok
 tænkte var det at se sporvognen fyldt med kvinder,
 unge og gamle, alle forskellige og i lyst, med skrig og
 skral, for der var ikke tilstrækkelig mange bil-
 letspladser tilbage i sporvognen, og på de sidste
 afgang var de ikke. De der så havde købt en lille
 bil, mindre de en vogn fuld af unge og gamle som
 tilstræder dem en hilsen, og får et ikke mindre
 lydeligt og mægtigt svar og i samme øjeblik
 strækker ^{skos} vognen og alle kvinderne ud af den og
 bagefter vognen med kvinderne, om de havde
 betalt, ved jeg ikke. Nogle af kvinderne, der
 imellem en 12 års med ganske små børn på
 armen. Hvad giver du mig, i den herlighed.
 Det havde været mit håb at finde en geese
 til Vibe på den mur, hvor jeg i sin tid fandt
 en, men jeg ikke engang fandt muren end sig
 fangede geese. - Tænk! man finder jo et halvt dusin

brev til Dig fra Pompej, det går nu ligesom til at
 er afendt. Denne aften havde jeg allersidst et
 sendt L.T. et par ord, men jeg har ingen broknot. Jeg
 ved ikke andet end at han har været sød på det sidste.
 Det er dejligt at høre at Pile og søs og at han
 tilspilende er kommet frisk hjem fra Nielses.
 Og så børnene om bemærkninger. Hvor jeg glæder
 mig til dem alle. Og hvor du er flink, alt det du
 gør udrettet. Det er da også kedeligt om broder
 Niels, hils ham meget, om du ser ham. Tak Signe
 for den pose ligetøj; som ists var tung, men nu dog
 heller gonne den til mig. Nu har jeg det
 købt, vi går og står under service. Tak for
 underretningerne om de sidste udgravninger, be-
 mærkningerne er dog vist overdrevne, så vidt jeg ved, og jeg
 får næppe tid at se dem. Tak P.T. og N. for grøfterne.
 Skulde Estel må kunne huske så meget af mig, at
 han derfor vel var hos Jonathan, den søde dronk. Er
 Else nu måske kommet hos Elin? Jeg forstår ikke
 rigtig hvor vi skal sove, om du tager vist sovekam-
 til i Nidstue, i dronkens sovekommer? Husk det her
 er dog dejligt. Her er ordnet en del om, og især

vaserne står ikke så godt som før, men her ligger
alltid noget nyt godt, når man går og titter.

Men vil jeg se at få et par vaser hjem til dig i min
bog, for vi bliver her i alt fald imorgen over, blot
jeg ikke får hovedpine, jeg synes det laver lidt
sammen, men det er intet under i denne så roves-
luft. Jeg skulde også se at få farver på en
kontur efter et pompeiansk billede, så jeg har nok
at gøre imorgen. B. ligger frisk. - Jul. Lange står
dog. Det var morsomt at se den originale
til det teppe du rejste til Ostak, og alle
de andre ting du har tegnet her, og de
blomster i naturen som blev bemærkede
til kanten. Men håber jeg du om et par dage mår
du godt hos Frølich, og ikke fortælle dig. God
nat for i aften. Den 24de. I dag har vi søgt den Malbranc
til Mille, der husker den dr. som Karolus anbefalede
så stærkt. Han var meget sød og anbyggelig, og de der
var ikke noget videre, og at vi kunde rejse til Rom imorgen.
Vi bliver her dog måske imorgen over. Altså hovedpine
har jeg, dog ikke mere end at jeg ikke vaser tegnet. Skils
alle og lever vel. Din Mand. Både skæmt ved forkæstet,
Kjærlighed med olie, Kaffe osv. og så op til en ny vase.

